

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 7, Diumenge Sisè de durant l'Any, 13 de febrer del 2011

LES NOVES GENERACIONS HI TENEN DRET!

Durant la segona quinzena de febrer 2011 es realitza la preinscripció a l'escola pel proper curs i ben aviat la matrícula. Els pares han de poder, doncs, exercir ben

lliurement aquest dret a la classe de Religió Catòlica per als seus fills.

Els qui decideixen per a ells el Baptisme, la Primera Comunió i la Confirmació, ho han de fer per coherència amb la pròpia identitat. Però àdhuc els no batejats i/o no creients és bo que també ho facin, per interès cultural, per tal que llurs fills puguin conèixer i entendre millor tot aquest ample ventall de les repercussions de la Religió Cristiana i de les altres Religions en l'art i en els costums del món que ens envolta. ¿Com els alumnes poden entendre la pintura, l'escultura, la música, la història dels homes i fins i tot les nostres festes sense el coneixement del fet religiós?

A diferència de la Catequesi que es dona en el si de la família o de l'Església i que pretén fer viure més intensament els sagraments i la vida cristiana del batejats, la classe de Religió vol capacitar l'alumne per establir un diàleg entre la fe i la multiculturalitat d'avui. La classe de Religió Catòlica ofereix als alumnes que ho vulguin:

1. Una formació integral que pugui donar sentit global i ple al fet de viure.
2. El coneixement de Jesucrist i de l'Església presentat de forma ordenada i raonada i amb rigor pedagògic.
3. Referents i criteris morals de transcendència que ajuden a actuar responsablement encara que un hagi de nedar contra corrent.
4. Valoració acurada de les altres religions i diàleg obert entre cultures i religions diverses. Entre tots hem d'evitar que es doni un buit moral i cultural en les noves generacions. I ells hi tenen dret!

L'ADORACIÓ EUCARÍSTICA. De dilluns a divendres, en torns d'una hora, de les 8:30 del matí a les 8 del vespre. Diumenges, a les 19:15, mitja hora de pregària silenciosa pregant per les vocacions. **LA DIVINA MISERICÒRDIA.** Cada divendres, a les 15:00, en la Capella del Santíssim, i durant aquest torn d'adoració eucarística, es resa la "Coronilla de la Divina Misericòrdia".

SORTIDA DE L'ESPLAI. el cap de setmana vinent l'esplai surt d'excursió a **Taradell** (prop de Vic). Tot un grup de nens i joves hem quedat a les 8:30-9:00 del dissabte a la porta de l'Església per sortir, acompanyats dels monitors i monitores, i Mn. Carles, que celebrarà amb tots ells l'Eucaristia el Diumenge al matí. La tornada a Barcelona serà a la tarda.

CENTRE PARROQUIAL. Diumenge 13, a les 11.00h i les 12.00h, a la plaça de Sarrià **Escola i ballada de sardanes**, gratuïta i oberta a tothom. Amb la cobla Baix Llobregat. Organitzat per la Taula d'Entitats de Sarrià i l'Esbart Sarrià. **Avui diumenge 13, a les 18.00h**, al Teatre de Sarrià, **teatre: Cinco mujeres y un vestido**. Per Males Companyies. **Dimecres 16, a les 18.00h**, al Teatre de Sarrià, **teatre: Noche de la sinvergüenza**. Per la companyia Glòria Balil.

VISITA DE L'ALCALDE DE BARCELONA AL TEATRE DEL CENTRE. En tornar del Monestir de Pedralbes, i després d'aturar-se al Mercat de Sarrià, que està celebrant el seu centenari, l'Alcalde Hereu tingué la gentilesa de visitar el teatre del Centre Parroquial. Confiam que a la gentilesa, que ens ha plagut, hi seguirà algun ajut important per a la seva restauració

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net

LA GOSADIA I LA MADURESA DE LA JOVE EULÀLIA

Homilia de Mn. Manel en la Missa Solemne del 12 de febrer

1. Una personalitat històrica

Santa Eulàlia de Barcelona, nasqué a les acaballes del segle III, en el si d'una llar que la tradició situa al nostre Sarrià. Probablement pertanyia a una família cristiana benestant que l'educà en la fe i en les virtuts. Se'ns diu que era una noia desperta i assenyada, i alhora pietosa, resadora. A casa hi aplegava una colla d'amigues que, guiades per ella, feien pregària, cantaven i es formaven en el coneixement de la fe.

En els primers anys del segle IV, els emperadors romans Dioclecià i Maximià, en saber de l'extensió del cristianisme a l' *Hispania*, hi enviaren al jutge Dacià perquè acabés d'una vegada amb aquelles comunitats florents. En arribar a Barcelona –la *Barcino* romana– obligà als cristians a oferir solemnes sacrificis a les divinitats paganes. Eulàlia devia tenir entre tretze i catorze anys. Sabedora de la crueltat de la persecució es presentà a Dacià, executor dels decrets imperials, li confessà la seva fe i l'amonestà per la seva crueltat. La tradició ens conserva les paraules que, amb veu sonora, li digué Eulàlia: “Jutge injust, ¿d'aquesta manera tan superba t'atreveixes a asseure't en aquest tribunal per jutjar els cristians?” I davant de tots exclama: “Jo sóc Eulàlia, serventa del meu Senyor Jesucrist, que és el Rei dels reis i el Senyor dels qui tenen poder, És en Ell en qui tinc posada tota la meva confiança”.

L'atreuiment d'Eulàlia ferí l'orgull de Dacià i aquest manà que la detinguessin i l'assotessin sense pietat. Mentre era assotada Dacià li soltà aquesta perla: “Noia miserable: ¿On és el teu Déu? ¿Per què no et lliura d'aquesta tortura? ¿Com t'has deixat portar per aquesta imprudència? Digues que ho has fet per ignorància, que desconeixes el meu poder, i et perdonaré”. Eulàlia no cedí. Fou estesa sobre una taula on li destrossaren les cames amb punxeguts rampins de ferro; li aplicaren flames a les ferides dels pits i costats; fou banyada en oli bullent i tirada a un safreig de cal viva. Finalment fou passejada tota nua per la ciutat i conduïda al suplici de la creu. Allí acabaren els seus sofriments i encomanant-se al Senyor, ens diu la tradició que aquest li envià el seu esperit en forma de la blanca colometa. Una copiosa nevada cobreix aleshores la nuesa del seu cos virginal, mentre la seva família la porten a enterrar. Detalls potser llegendaris, però que són la poesia de la història. El que es feu amb el cos d'Eulàlia no és ficció. Era el 12 de febrer del 304.

2. La gosadia d'Eulàlia

Penso que una gosadia així no s'improvisa, és el fruit madur d'una vida de fe conreada en profunditat, viscuda en la llar, compartida amb les amigues, sostinguda per la pregària. Demano per als nostres adolescents, i per a totes les seves famílies, aquesta gosadia, en uns temps en què el “tribunal” no és el de Dacià, sinó els de l'ambient, els de no pocs mitjans de comunicació. Es convida, subtilment moltes vegades, descaradament d'altres, dia rere dia, a abandonar Jesucrist, i es fa amb arguments pretesament científics. També es recorre a la burla, al descrèdit, a la ridiculització. És el que fa “Polònia” amb el Sant Pare! L'objectiu és que se cedeixi poc a poc, anar fent-se l'idea que cal contemporitzar, que no n'hi ha per tant. S'invoca l'humor i la llibertat d'expressió. Les defeccions de persones o grups rellevants, de pes ideològic, aleshores esdevenen un argument perquè facin concessions aquells que encara no estan fermes, els quals lògicament se senten determinats, aïllats i es busca que comencin atrontollar. Això passa, a les escoles, a les universitats.

Incorporar-se a un grup d'amics en el qual es comparteixi la fe, és vital per als nostres joves. Cal animar-los a participar en els esdeveniments: molts ho han fet darrerament en la visita del Sant Pare i en la dedicació de la Basílica de la Sagrada Família. El proper mes d'agost a les JMJ a Madrid. Però sense oblidar el dia a dia del grup, de la comunitat, de cercles d'estudi, de l'esplai, de la catequesi (alguns pares se la prenen poc seriosament). Però l'Església està viva i el que ens ofereix en nom de Jesús és Camí, Veritat i Vida. “Heu de conèixer allò que creieu; heu de conèixer la vostra fe amb la mateixa precisió amb la que un especialista en informàtica coneix el sistema operatiu d'un ordinador; heu de conèixer-la com un músic coneix la peça; sí, heu d'estar profundament arrelats en la fe de les generacions dels vostres pares, per a poder resistir amb força i decisió els desafiaments i les temptacions d'aquest temps” (Benet XVI).

3. El creixement envers la maduresa

No hi llegim cap infantilisme en els gestos d'Eulàlia. Hi veiem signes de maduresa i de creixement, els propis d'una jove batejada i confirmada. La capacitat del patiment és un signe de maduresa. Qui és capaç de patir s'enforteix en el sofriment, creix la seva resistència, la seva humanitat. Tanmateix, ¿què són els nostres patiments. tant insignificants, lleus, dels que ens queixem tant sovint, comparats amb els que sofrí Eulàlia? Una de les característiques del nostre temps és l'infantilisme, l'obstinada voluntat de seguir essent nens, de no assumir responsabilitats. Es tracta del síndrome de Peter Pan, que porta tants dels nostres adolescents a una resistència incansable a esdevenir adults. O potser caldria referir-se també a una societat que no els vol deixar créixer perquè si no, ¿quina classe de consumidors serien? Sobre l'àmbit educatiu hi hauria moltes coses a dir. Que la nostra santa Eulàlia ens ajudi a tots a treballar pel creixement i la maduresa dels nostres grups i de la nostra comunitat. Proveïm-nos de l'oli, com les noies prudentes de l'evangelí, i anem, seguint Eulàlia, a l'encontre del Crist.